

VET AQUÍ!

Una presència activa a Granollers

RAMON FONT, ADVOCAT I COORDINADOR DELS DEBATS DEL CASINO

Paco Monja
Periodista
pacomonja@gmail.com

Dilluns 23 de setembre al matí. Cafè a la terrassa del Casino Club de Ritme amb Ramon Font Terrades (Granollers, 1953). Advocat jubilat, ahir dijous va presentar a la sala Joan Bretcha el primer tast del cicle “Els debats del Casino”, una proposta sociocultural que s’allargarà fins al 18 de juny. En un intent de tornar a ser un referent a la ciutat, el Casino ofereix 10 conferències que presentaran ponents com Juli Gutiérrez Deulofeu, Alfons Duran, Gemà Bel, Josep Redorta, Emilia Gómez, Fermí Puig, Antonio Turiel, Dolors Reig, Xavier Moret i Ignacio Ramonet. Font es mostra content d’haver enllestit, juntament amb Joaquim Pujagut, Jordi Trullàs i Pere Massagué, “una proposta ambiciosa i de nivell”. Soci del Casino, Font reconeix que ha acceptat el repte perquè, ara que està jubilat, no té “ni obligacions ni responsabilitats”. Tot i que la coordinació de les ponències li comporta un bon esforç, ho fa també per la relació d’amistat que manté amb el president de l’entitat, Josep Rius.

Font coneix a fons Granollers. Ha format part d’un munt d’entitats: el Col·legi d’Advocats, tot participant a les juntes que van presidir Pere Canal o Carles Font; el BM Granollers, primer com a jugador del primer equip i, més tard, com a president; l’Ajuntament de Granollers, on va ser regidor de Foment i Règim Intern durant tres anys amb l’alcalde Josep Pujadas; la Mútua del Carme, on va fer d’advocat durant els mandats de Jaume Orteu, Joan Baulenas i Antoni Trullàs...

A l’hora de valorar el seu pas per aquestes i altres importants entitats i institucions, Font explica que ara té clar

“les experiències professionals i personals que no repetiria”. Però acostumat a guardar confidències no concreta allò que no repetiria. Només deixa anar alguna pista: “Em demana si tornaria a ser advocat? Miri, ho vaig ser per descart, ja que a mi les ciències no m’agraven. Hi he treballat, m’hi he dedicat i m’hi he guanyat la vida, però considero que és una feina ingrata. Els advocats som la salsitxa de Frankfurt que hi ha entre els clients i els jutges.”

Sobre el seu pas per la presidència del BM Granollers, Font diu: “Vam rebre una herència dolenta i ens van centrar sobretot a deixar ben alt el nom del club i a solucionar qüestions econòmiques.” I de l’Ajuntament? “Va ser enriquidor, però vaig marxar per raons personals. Em va tocar gestionar el conveni laboral i vaig apostar –crec que encertadament– per traslladar la Fira fora del centre.” I del Col·legi d’Advocats? “Amb els presidents Canal i Font vam posar les bases de l’actual col·legi tot dotant-li d’una seu digna.” I de la Mútua del Carme? “Vaig defensar els interessos de l’entitat en diversos fronts.”

Com es pot deduir, l’exercici d’algunes d’aquestes responsabilitats li han plantejat més d’una reflexió sobre si les tornaria –o no– a fer. El que sí que té clar –“perquè va ser una experiència molt gratificant per a mi”– és que tornaria a les aules de la facultat de Dret de la Universitat de Barcelona, que s’implicaria en els moviments estudiantils d’esquerra i que tornaria a formar part d’aquell grup de gent granollerina que en la clandestinitat militaven al Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC) a principis dels anys 70. I tornaria, també, “a participar en les reunions secretes que fèiem a casa de Josep Homs amb Ramon Grivé, Pep Pérez, Joan Sanjuan, Miguel Ángel Gulón, Paco Silva, Maria Jesús Caballero i altres membres de les Joventuts Comunistes. O a fer pintades a la nit...” Molt satisfet es mostra també dels anys que va treballar per al sindicat CCOO abans de la seva legalització, tot posant en marxa l’assessoria jurídica primer amb visites a Granollers i després a Montmeló, Montornès, Sant Celoni i la Garriga. Eren els temps, recorda Font, que “els advocats laboralistes teníem molts problemes per defensar els drets dels treballadors i, de tant en tant, cobràvem alguna cosa”.

Font ha traslladat algunes d’aquestes seves vivències als llibres que ha publicat: *Aquell dia era dilluns*, *Vivir sin tí*, *La metastasi* i *La memòria desconeguda i altres relats*, la té gairebé a punt. Crític amb la manera com el govern català gestiona el procés, demana als polítics “que facin el que han de fer: estar per la independència i no per l’autonomia”.

Casat amb Maria Lluïsa Ginesta, en Ramon té un fill, l’Oriol, de 37 anys, i un net, el Nil, de 3 anys.

PIULADES

ALBERT CUESTA

“Algú ha trobat ja quina és la informació important que el Deep State espanyol ha aconseguit aquest dilluns deixar en segon terme amb tota la gesticulació de la Guàrdia Civil?”

@albertcuesta

ERIC HAUCK

“La meua neboda Anna, de 6 anys, veient el desplegament de la Guàrdia Civil a Sant Fost: ‘Mama, he vist caçadors al semàfor!’ No cal resposta. Ho ha vist clar...”

@EricHauck

JAUME FORMIGA

“Diuen que una olla és una arma de destrucció massiva... Alerta, calderins i calderines, la Guàrdia Civil vindrà a Caldes de Montbui i es voldrà emportar la nostra Olla Calderina! Ai que ens quedarem sense el caldo més bo del país. Isidre Pineda, l’haurem d’amagar!”

@jafocur

ANNA ASBERT

“Policia local –per fi– a l’exterior del Col·legi Jardí de Granollers dient a les famílies que mitja hora abans de la sortida ja estan en doble fila i que marxin. Bravo. Però falsa alarma: han marxat i ja torna a estar tot ple de cotxes. I la zona blava lliure... I Granollers, ciutat educadora... I el projecte de camins escolars segurs fent enquestes...”

@annaasbert

JUDITH ANDÚJAR

“Davant del Salvador Llobet de Granollers també passa. Trenta minuts abans ja està ple de cotxes, esperant a dins i, en punt, fan baixar la canalla.”

@judpinyol

PAU LLOBET

“Zones de ‘Petó i adéu’ fan falta. Fem aquest ús abusiu del vehicle privat, aquest idea de lligar llibertat a mobilitat. En fi.”

@Pau_Llobet

MARTÍ SUNYOL

“Així es desperta cada dia l’avinguda Rei en Jaume de Cardedeu. Un dia rere l’altre, Ajuntament de Cardedeu.”

@msunyor

LA SANTA ESPINA

